

## Veus que clamen

Dm, 28/07/2020 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)



Aquesta setmana li escrivia a la regidora de Drets Civils de l'Ajuntament de Lleida la dramàtica situació en què ens estem trobant a aquesta ciutat i que ja s'està estenent a altres llocs de Catalunya.

Crec que moltes de les nostres esglésies des de l'inici de la desescalada han estat complint rigorosament les mesures de protecció, higiene i distanciament que en tot moment se'ns recomanava o exigia. És veritat que hi pot haver hagut excepcions en altres, però això és extensible a qualsevol àmbit social o cultural. Crec que hem de ser conscients que ens trobem en una comunitat autònoma que ha restringit els drets de reunió com no ha passat en cap altre territori de l'estat espanyol (i fins i tot, potser, d'Europa).

A Lleida portem 3 setmanes amb una situació que ni en els pitjors moments de l'estat d'alarma teníem. En la fase 0 podíem reunir-nos amb un terç de l'aforament, això si complint amb totes les mesures que ens exigia el protocol. Ni tan sols en l'estat d'alarma se'ns va restringir el dret de reunió, encara que si de desplaçament. Com a exemple que ha passat a Lleida, és que mentre es prohibien els cultes de més de 10 persones (tant és que el local de culte tingués 50 m. 1000 metres quadrats o que la distància entre els assistents fora de 2 metres o de 15 metres), els llocs d'oci, cinemes i bars van estar oberts. Crec que és important conèixer la nostra realitat per prendre les mesures necessàries i exercir la pressió necessària enfront de les autoritats competents. Òbviament és una cosa espiritual que intenta apagar la nostra veu, i com deia l'apòstol Pau, "La nit està avançada" (Rm 13:12) però també crec que el Senyor ens ha donat els mitjans i les oportunitats per aixecar la nostra veu i clamar per una llibertat religiosa per la qual molts homes van haver de lluitar fa diverses dècades, en una terra que durant segles ha intentat fer callar la veu de l'evangeli.

La realitat que vivim a Catalunya la considero molt greu i discriminatòria, i com

més aviat prenguem consciència de la nostra realitat, abans podrem prendre les mesures necessàries, des de la pregària i perquè no, la reivindicació. Recordem el diàleg de l'apòstol Pau en el llibre de Fets 25 i 26 amb el rei Agripa i el governador Festo, i com l'apòstol va aprofitar l'oportunitat que el Senyor li havia brindat per parlar amb les autoritats. Potser puguin dir de nosaltres com Festus digué a Pau "Estàs boig ..." (Fets 26:24), encara que no seria la primera vegada que ens diuen això, però, el Rei Agripa li va dir "Per poc em persuadeixes a ser cristià".

És el meu sentir que són moments crítics per a l'església a Catalunya, sens dubte que d'aquesta pandèmia hem tret coses positives, com adequar-nos perquè molta gent pugui veure els nostres cultes de forma telemàtica, i poder arribar a més llars, però també és realitat que aquest tipus de cultes a la llarga crea el relaxament i la passivitat dels membres de les esglésies i si no només cal reflexionar al perquè les ofrenes en general han disminuït.

Són moments per estar units, però també per reconèixer que hi ha un enemic espiritual que no ens posarà les coses fàcils. Com el poble de Déu confinat a Babilònia, però fent el que havia de fer, arriscant la seva reputació i integritat, com la Reina Ester o el mateix Daniel.

Juan José Escudero Torrecilla, Pastor de l'Església Evangèlica Ebenezer de Lleida i President Consell Evangèlic Terres de Ponent